

Ursula Zailere
AUTISMS NO MASALU POTES?

Ja bērnu slimībām nebūtu nekādas jēgas, tad to vispār nebūtu. Tas gan neattur ierēdņus un farmācijas multimiljonārus no tā, lai apkarotu tās ar potēm, turklāt ar fatālām sekām, jo izskatās, ka autisms ir viena no masalu potes blakusparādībām. Un nākotnē mums būšot jāpotējas pat pret klepu, lieko ķermeņa masu un kariesu!

Ir lietas, kuras vienkārši izkūpējušas no mūsu dzīves. Piemēram, auduma kabatlakatiņi, piena vīrs, kas katru rītu smēla no kannas svaigu pienu, un masalas – tāpat kā masaliņas, šarlaks, cūciņas un citas bērnu slimības. Ja agrāk tās vēl bija augšanas pazīmes tāpat kā nobrāzti ceļgali, tad šodien tās kļuvušas par retumu. Vai Jums kādreiz bija masalas? Tad Jūs acīmredzot piederat pie

vecākas paaudzes. Vēl pēc Otrā Pasaules kara mēs, četri no pieciem bērniem, bijām izslimojuši tās pirmajos četros dzīves gados. Tātad, masalas bija tikpat normāla parādība, kā piena zobu maiņa uz pastāvīgiem. Tas vairs tā nav, jo kopš gadu desmitiem bērnu slimības ir viens no Pasaules veselības organizācijas (PVO) apkarojamiem objektiem.

„1996. gadā PVO, pateicoties farmaceitisko firmu mudinājumiem, ienāca prātā garandioza ideja iznīdēt masalas visā pasaulē. Kopš tā laika gandrīz visas pasaules valdības atbalsta šos PVO centienus”, raksta *Anita Petek-Dimmer* savā grāmatā „*Kritische Analyse der Impf-Problematik*” (Kritiska pošu problemātikas analīze). Kopš 2001. gada janvāra Vācija ar tipiski vācisku pamatīgumu iet pat tik tālu, lai ar likumu par aizsardzību no infekcijām noteiktu, ka epidēmiju gadījumā potēšana pret masalām jāveic piespiedkārtā. Tikko kāds ārsts konstatē masalas, viņam tas ir jāziņo „Masalu darba grupai”, lai epidēmija tiktu savlaicīgi ievērota un injekciju adatas ieņemtu kaujas gatavības stāvokli. Aiz šīs darba grupas kā tās krustvecāki stāv farmindustrijas milži *SmithKline Beecham* (šodien *GlaxoSmithKline*), *Pasteur Mérieux MSD* un *Chiron Behring*. Lielākai daļai cilvēku potes arvien vēl rādās ar tādu kā burvju nūjiņas auru, kas ar maigu dūrienu aizsargā ķermeni no jaunas bestijas – slimības. Bet, ja viņi uzmanīgāk ieskatītos masalu vakcīnas saturā, tad, jādūmā, ka viņi nekavējoties laistos lapās, jo „masalu vakcīna satur vairoties spējīgus, novājinātus masalu vīrusus, kas tiek audzēti uz apauglotām vistu olām vai uz cilvēka vēža šūnām (HDC)” raksta *Petek*. Tā satur, starp citu, vistu olbaltumu, antibiotiķus un holesterīnu. Te mums ir darīšana ar dzīvo vakcīnu, tas nozīmē, ka vīrusi, kuri piedzīvo t.s. pavājināšanu laboratorijā, parasti izdzīvo un dažreiz mutējas. Tādēļ ķermenī nokļuvušie vīrusi var sagādāt tam kaitējumu vēl pēc mēnešiem un gadiem. Turklāt potētie bērni var līdz pat divām nedēļām izdalīt vīrusu uz āru, t.i., inficēt ar to citus. Un šī pote nav bez blakusparādībām: no „vienkāršām”, kā sāpes, apsārtums un tūskas ar subklīniskām līdz vieglām masalām, kas parādās 5. - 12. dienā pēc potes saņemšanas, līdz pat

- smadzeņu iekaisumam, lielākoties 9. - 15. dienā pēc potes saņemšanas. Amerikas *Center of Disease Control* ir atzinis iespēju, ka paliekošas smadzeņu kaites ir masalu/cūciņu/masaliņu potes sekas!

- SSPE (subakūtam sklerozējošam panencefalītam), kas, lai arī gadās reti, taču vienmēr beidzas ar nāvi tādēļ, ka, vienkāršojot var teikt, tas sagrauj smadzenes. Tas parādās tikai apmēram septiņus gadus pēc potes saņemšanas un – vai nu dažu mēnešu laikā, vai arī (lielākoties) viena līdz trīs gadu laikā – noved pie nāves. Visvairāk šai ziņā ir apdraudēti zēni, kuri saņem masalas kopā ar citām infekciju slimībām, un kombinētā masalu/cūciņu/masaliņu pote simulē tieši šādu situāciju.

- *Gullain-Barre* sindromam (mugurkaula centrālo nervu sakņu un perifēro nervu iekaisums ar paralītiskām parādībām rokās un kājās līdz elpošanas paralīzei), trombocitopēnijai un hroniskiem zarnu trakta

iekaisumiem.

- Personas ar masalu antivielām asinīs, kuras nekad nav izslimojušas masalas ar izsitumiem – tādad, situācija, kas rodas pēc potes –, vēlākajā dzīvē drīzāk saslimst ar tādām autoimūnām slimībām kā izkaisītā skleroze, deģeneratīvām kaulu un skrimšļu slimībām, kā arī ar ādas un dzemdes vēzi.
- Krievu pētnieki ir pierādījuši, ka masalu vakcīna, ja tā tiek ievadīta īsi pēc citām dzīvām vakcīnām, pelēm var radīt hromosomu izmaiņas. Diemžēl tālāki pētījumi šajā virzienā netika veikti.

Jau 21 gadu pirms PVO pasludināja masalu iznīdēšanas kampaņu, parādījās pirmie ziņojumi par masalu potes neefektivitāti. Šodien 98% amerikāņu jābūt saņēmušiem masalu poti, taču masalu uzliesmojuma gadījumos tur arvien vēl saslimst 50 līdz 75% skolēnu. Un kopš masalu pošu ieviešanas ASV mirstība no masalām ir pat pieaugusi desmitkārt!

Vai masalām ir kāda jēga?

Pirms dažām paudzēm mātes sūtīja savus bērnus apmeklēt slimos tuviniekus cerībā, ka bērns pārņems slimību. Cilvēki bija pārliecināti, ka tādas bērnu slimības kā masalas pozitīvi ietekmē bērnu attīstību.

Pēc antroposofiskās medicīnas atziņām klasiskās bērnu slimības veda pie dziļām izmaiņām ķermenī, jo to procesā notika individuālā ķermeņa olbaltuma pārkauššana, kas ir atpazīstams pēc augstas temperatūras un izsitumiem uz ādas. Tādēļ bērnu slimības īpaši lielā mērā veicinot imūnās sistēmas nobriešanu, kā arī bērna individualitātes veidošanos: "Tad (pēc slimības augstākā punkta sasniegšanas) lēni, bet arvien skaidrāk bērna seja iegūst jaunu, bieži vien svešādu izteiksmi un pēc kāda laika uzmanīgi vecāki ievēro, ka līdzšinēja bērna līdzība mātei vai tēvam ir mazinājusies, ka ir izveidojusies jauna, individuāla seja. Arī citādi bērņā notiek pārmaiņas. Dažas līdz šim ievērotās viņa būtnes problemātiskas īpatnības atkāpjas. Bērns ir acīmredzami pārkāpis sliekšni jaunajā attīstības stadijā."

Petek raksta, ka daudzi vecāki stāsta par lieliem attīstības soļiem pēc tam, kad viņu bērni ir izturējuši masalas. "Pirmām kārtām slimības, uz kurām bērnam bija nosliece, piemēram, elpošanas ceļu infekcijas, bieži vien pazūd. Augstai temperatūrai piemīt attīroša iedarbība. Tā rodas sirds liesmai (kuru ķirurgi pazīst kā t.s. *hot spot* – gandrīz 100°C karstais punkts sirdī) izplešoties. Iekšēja cilvēka uguns burtiski uzkarsē asinis, lai atbrīvotu tās no visa, kam tajās nav jābūt.

Ir konstatēts, ka cilvēki, kuri bērnībā ir slimojuši ar augstu temperatūru vēlākajā vecumā retāk saslimst ar vēzi. Pret infekcijām jūtīgi bērni pēc masalu izslimošanas kļūst stiprāki un veselīgāki.

Trešajā pasaulē bērni pēc masalām mazāk slimo ar malāriju un viņiem ir vērojams mazāk parazītu. Risks saslimt ar krūšu vēzi, kā arī ar izkaisīto sklerozi ir daudz mazāks cilvēkiem, kuri bērnībā ir izslimojuši masalas. Citi pētījumi liecina, ka "īstie masalu bērni" vēlākajā dzīvē vismaz uz pusi mazāk ir pakļauti alerģiskām slimībām nekā potētie.

Bērnu ārsts *dr. Kummer* novēroja, ka "Pēc izslimotām masalām var konstatēt, ka bērni labāk staigā, tekošāk runā un viņu pirksti kļūst veiklāki; viņu skatiens kļūst skaidrāks, viņi veic skaidri saskatāmu attīstības soli." To viņš esot varējis pierādīt attiecībā uz gandrīz 500 savas prakses bērniem.

Masalas neskatoties uz poti

Fatāli ir tas, ka, kopš pret masalām tiek potēts, ar tām saslimst nevis mērķa grupa – proti, bērni, kuri ar šīs slimības palīdzību varētu veikt kārtējo soli savā attīstībā –, bet arvien vairāk zidaiņi, jaunieši un pieaugušie. Pirms potes izgudrošanas 90% masalu slimnieku bija vecumā starp pieciem un deviņiem gadiem, pēc tam 55-64% saslimušo ir vecāki par desmit gadiem!

Lai arī oficiālās medicīnas pasaule arvien vēl saceļ paniku, tikko kādam uz ķermeņa parādās sarkani pūslīši, pote nebūt nepiedāvā drošu aizsardzību no šīs slimības. Kā citādi var izskaidrot to faktu, ka 1985. gadā kādas *New Mexico (Hobbs)* augstskolas studenti piedzīvoja masalu epidēmiju īsi pēc tam, kad 98% no

viņiem bija saņēmuši poti pret masalām? 1987. gadā masalu epidēmija izraisījās kādā Anglijas skolā, kur 99% skolēnu bija potēti. Nav ko īsti brīnīties, jo taču jau trīs gadus pirms tam vienā pētījumā bija pierādīts, ka ar masalām var saslimt pat divreiz pret tām potētie bērni. Pētnieki nosauca šo stāvokli par "neadekvāto imunitāti", tas nozīmē, ka, lai arī imūnā sistēma tika iebiedēta, taču vīrusu nav varējusi pieveikt. Līdz ar to šis cilvēks tikpat labi var dabūt masalas, kā jebkurš cits.

Katrā ziņā oficiālās instances vismaz atzīst, ka masalu pote – atšķirībā no pašas slimības – nekādā gadījumā nepasargā no saslimšanas ar tām uz visu mūžu. Antivielas pēc potes ir kā kareivji bez loka un bultām, kuri labprāt gribētu aizsargāt, bet nevar. Tātad, saka ASV, potētiem ik pa laikam pote būtu jāatsvaidzina, vai arī viņiem jāļauj sevi aplipināt ar vēl cirkulējošo "mežonīgo vīrusu", t.i., ar īstām masalām. Vai šī nav apbrīnojama loģika? Pie tā visa jāpiebilst, ka pašas masalas nekad neskar smadzenes, ko par potēm nevar teikt visos gadījumos.

Autisms – potes sekas?

Nākamā slimība, kas var parādīties masalu/cūciņu/masaliņu potes rezultātā, ir Krona slimība, hronisks, ar periodiskiem uzliesmojumiem noritošais visu plāno un/vai biezo zarnu sienīņu iekaisums. Tipiskas šīs slimības pazīmes ir sāpes labajā videra apakšējā daļā, kā aklās zarnas iekaisuma gadījumā, ar caureju bez asinīm. Zidaiņi, kuri pirmajās dzīves nedēļās bija nonakuši kontaktā ar masalu vīrusiem, vēlākajā dzīvē ir pakļauti lielākam riskam saslimt ar Krona slimību – un tieši tas notiek saņemot minēto poti, kas tiek taisīta arvien mazākiem bērniem.

Dr. Andrew Wakefield, pazīstamais bērnu ārsts *Royal Free Hospital* Londonā, ziņoja 1998. gadā par 12 bērniem, kuri saistībā ar MCM poti dabūjuši hronisku zarnu iekaisumu. Turklāt 11 no viņiem ir parādīties vēl viens, daudz smagāks traucējums: viņi kļuva vienlaicīgi autiski!

Autisms: „Tas ir vairāk kā miljonam cilvēku, un jauno saslimšanas gadījumu skaits aug ar eksplozijas ātrumu“, raksta *Time-Magazine*. Neskatoties uz to, ka arvien vairāk pētījumu pierāda, ka potes nekādā gadījumā nav nekaitīgas, farmindustria saskata jaunajās potēs ļoti lielu biznesu nākotnē.

KAITĪGĀS POŠU SEKAS

Autisms ir viens no jaunajiem, mīklainajiem traucējumiem, kas pēdējos gadu desmitos pārņem arvien vairāk bērnu. Pastāv pamatotas aizdomas, ka šis traucējums, ko sākumā uzskatīja par kādas "dabiskas" dzemdību anomālijas sekām, tomēr tiek iepotēts veselīem bērniem ar injekciju adatu! Jo, kopš MCM potes izgudrošanas, autisma gadījumu skaits pastāvīgi pieaug. Anglijā šodien ir jau 100 autisku bērnu uz 100 000 iedzīvotājiem. 1984. gadā to vēl bija mazāk par 10! „Tā kā tai pašā laika posmā potes ir pamatīgi izplatījušās, proti, no vidēji astoņām gadā līdz pašlaik 22, tad rodas zināma korelācija starp saņemto pošu skaitu un autisma kāpinājumu“, raksta *Anita Petek-Dimmer*.

Autisms izpaužas daudzveidīgās formās. Bērni pārstāj runāt, komunicēt ar citiem cilvēkiem un sāk uzvesties ārkārtīgi uzkrītoši. *Harris Coulter* savā grāmatā *"Impfungen, der Großangriff auf Gehirn und Seele"* (Potes, lielais uzbrukums smadzenēm un dvēselei), pierādā, ka ASV pote pret difteriju/*pertussis* (garo klepu)/*tetanus* (stingumkrampjiem) ir izraisījusi šo slimību. Viņš pasvītro īpašu garā klepus potes nozīmi šai ziņā. Kopš astoņdesmito gadu vidus autisms ir izplatījies gandrīz epidēmiskā mērogā, pirmām kārtām starp divgadīgiem bērniem. Taču šķiet, ka ne tikai DPT-pote izraisa autismu. Tikai ASV ik mēnesi tiek ziņots par 50 jauniem autisma gadījumiem arī pēc MCM-potes!

Indiešu pētnieki ir atklājuši kopsakarību starp masalu poti un autismu. Pēc masalu potes ķermenis producē antivielas pret mielinu. Tā ir balta, lipīga masa, kas apņem nervus kā aizsargapvalks. "Mielīna ķermenīši apvienojas ar antiviēlām pret specifisku olbaltumu no MCM vakcīnām vairāk kā katram otram no autiskiem bērniem", skaidro *Anita Petek*.

Londonas ārsts *dr. Wakefield* konstatē, ka MCM pote izraisa mijiedarbību starp pošu vakcīnām un imūno sistēmu. Sekas ir nervu bojājumi un hroniskie iekaisumi. Nav vajadzības teikt, ka viņa publikācijas ir izsaukušas iebildumus, un farmindustrijai tuvi pētnieki ir publicējuši citādākus pētījumu rezultātus. Tomēr angļu vecāki ir uztvēruši vēsti. Tādēļ kopš 1998. gada tur ar potēšanas morāli ir diezgan švaki. „Vecāki ir sapratuši, ka tik ilgi, kamēr neviens nav pierādījis pretējo, ir jāpieņem kopsakarības pastāvēšana starp potēm un autismu”, raksta *Anita Petek*.

6. decembrī *dr. Wakefield* tika atlaists no darba, kas provocēja veselu lavīnu solidaritātes apliecinājumu. Pēc šī incidenta angļu ierēdņi lūdza *Dr. Spitzer*, bijušo profesoru un epidemiologu Monreālas (Kanāda) *McGill* universitātē, nomierināt sacēlušos viļņus. 18 mēnešu gaitā iedziļinājies šajā tēmā, viņš beidzot paziņoja, ka nav varējis atrast nevienu vienīgu pētījumu, kas būtu veikts par masalu/cūciņu/masaliņu potes drošību. Tieši pretēji, uz līdž šim veikto pētījumu pamata viennozīmīgi pastāv aizdomas, ka **masalu vakcīnai noteikti esot kaut kāds sakars ar autismu!** Tas arī nav nekāds brīnums, jo līdž ar to vēl neattīstītā maza bērna imūnā sistēma tiek nostādīta situācijā, kad ķermenim jāpretojas vienlaicīgi trim infekcijas slimībām – situācija, kas īstenībā vispār nav iespējama. Tādēļ līdž šim autisms praktiski arī nebija pazīstams. Par saistību starp masalu poti un autismu runā arī tas, ka autiskie bērni reaģē uz jebkādu dzīvo vakcīnu ar krasu sava stāvokļa pasliktinājumu.

600 jauno pošu!

Galū galā tas viss ir atkal vienkārši „*big business*”, jo, lai arī pošu pretinieku skaits pastāvīgi pieaug un Šveicē ne bez Anitas Petekas organizācijas *Aegispalīdzības „tikai”* 85% bērnu saņem masalu poti, lielais pošu business faktiski ir tikai sācies. Šveices informatīvajā laikrakstā *Facts* var izlasīt, ka „ar poti pret dzemdes kakla vēzi sākas jauna ēra. Biotehniskās firmas gatavojas karam ar alerģijām un Alzheimeru, diabētu un sirds infarktu. Pat dzīves veida izraisītajām kaitēm kā atkarība no nikotīna vai liekā ķermeņa masa un kariess esot jātiek uzvarētām ar injekciju palīdzību.” Tas, kas skan kā sliktā zinātniskā fantastika, daļēji jau ir realitāte. 2006. gada septembrī Eiropas Savienībā tika atļauta pirmā pote pret dzemdes kakla vēzi. Tas tiekot vīrusu izraisīts. (Īstenībā dzemdes kakla vēzis rodas no sliktām dzimumakta partnera enerģijām. Ja sievietē nododas neierobežotai dzimumdzīvei ar gadījuma partneriem un bez mīlestības, vai arī, ja viņas partneris enerģētiski izmanto viņu kā savu atkritumu izgāztuvi, tas var novest pie dzemdes kakla vēža.)

Tā kā pote darbojas tikai sievietēm, kuras vēl nav nonākušas kontaktā ar vīrusu, t.i., kurām vēl nav bijis dzimumkontakta, Šveices pošu komisija diskutē par jautājumu, vai nav jāpotē pret dzemdes kakla vēzi visas meitenes vecumā starp 11 un 15 gadiem. Kas par ienākumu, jo viena pote taču maksā 500 franku (apm. 320 eiro)! „Vakcīnu attīstība ir varena”, gaviļē *Catherine Weil-Olivier*, eksperte pošu jautājumos no **Eiropas slimību profilakses un apkarošanas centra**, žurnālā „*Facts*”. „Ja agrāk bija jāpaiet gadu desmitiem, kamēr tika izstrādāta jauna vakcīna, tad šodien vakcīnas parādās tirgū ik gadu... Un temps drīkstētu vēl paātrināties. Pateicoties gēnu tehnoloģijai, mūsdienu vakcīnas sastāv no ierosinātāja daļām, kuras tika izaudzētas baktērijās, rauga vai citās šūnās.”

Neveiksmes nemazina farmindustrijas multimiljonāru drosmi. Lai arī pirms sešiem gadiem liels pošu pētījums bija jāpārtrauc tādēļ, ka vairāk kā 20 pacienti ar Alcheimera slimību bija saslimuši ar bīstamiem smadzeņu iekaisumiem, un tomēr pašlaik vienlaicīgi vairākas firmas atjauno pošu izveidošanas mēģinājumus pret Alcheimera slimību. *Novartis* kopā ar *Cytos* Zviedrijā testē jaunu, smalkāku vakcīnu. „Rezultāti tiek gaidīti nākamgad”, raksta *Facts*.

Tā izskatās „skaistā jaunā pasaule” no farmācijas multimiljonāru redzespunkta: Cilvēkiem esot jāļauj sevi potēt pret lieko ķermeņa masu, pret ceļojumu caureju, kariesu, iesnām, klepu, deguna blakusdobumu iekaisumiem, caureju utt., kamēr viņi dzīvo viscaur bezatbildīgi. „Tas nevar būt, ka cilvēki ļaus sevi potēt pret resnumu tā vietā, lai vairāk kustētos”- citē *Facts* Cīrihes infektologu *David Nadal*.

Kādēļ gan nē? Pasaulē taču tiek jau strādāts pie 600 jaunām vakcīnām. Un *Jörg Reinhard* no vakcīnu un diagnostikas centra priecājas: „Vakcīnu ražotājiem priekšā ir liela nākotne.”

Un, ja kādam uzradīsies nevēlamas sekas, kas par to; to ārstēšana taču nozīmē farmindustrijai tikai nākamo ienesīgo biznesu...

Ursula Seiler, www.zeitenSchrift.com 53/07

Literatūra:

Anita Petek-Dimmer, Kritische Analyse der Impf-Problematik., Verlag Aegis